

смърть, на не избавлява, като на примѣръ, ако боятъ допъща сиромаха да умре отъ гладъ.

4) Кога нѣкой съ превышающы силъ-тъ тағости и съ жестоки наказанія изнурява подчиненны-тъ, и съ това ускорава имъ смърть-тъ.

5) Кога нѣкой съ невоздръжаніе-то, или съ дрѹги пороци съкратява свой си животъ.

В. Какъ требва да са сѫди за самоубийство-то?

Ш. Оно е най законопрестъпно отъ убийства-та. Понеже ако е противно на природъ-тъ убити дрѹгого подобна намъ човѣка, то ёще по вече е противно на природъ-тъ убити самого сеbe. Животъ-тъ нашъ не принадлежи намъ, като собственность, ами Богъ, койго е далъ.

В. Какъ требва да са сѫди за поединобраніе-то за рѣшениe частны-тъ распри?

Ш. Защо-то да са разрѣшаватъ частны-тъ каранія е дѣло на правителство-то, а пакъ поединобранецъ-тъ своеюльно са рѣшава на такъоси дѣло, въ кое-то предстои акна смърть и немъ и сперникъ; дакле въ поединобраніе-то заключаватъ три ужасны престъпленія: матежъ противъ правителство-то, убийство и самоубийство.

В. Освѣнъ тѣлесно-то убийство, нѣма ли убийство духовно?

Ш. Родъ отъ дѣховно убийство е съблазнъ-тъ, кога нѣкой отвлеча ближнаго въ нѣкѣріе или въ беззаконіе, и съ това подвъргава душъ-тъ мъ на дѣховна смърть.

Спаситель дѣла: иже аще соблазнитъ Единаго малыхъ сихъ, вѣрующихъ въ мя, уне Есть Ему, да Обвѣсится жерновъ Оселскій на вѣй Его, и потонетъ въ пучинѣ морстѣй Матр. XVIII, 6.

В. Нѣма ли ёще тѣни видове отъ убийство?

Ш. Камъ той грѣхъ въ нѣкой ст҃пѣ относатся всички-тъ дѣла и дѣмы, противны-тъ на любовь-та, и неправедно нарѣшающы спокойствиe-то и безопасность-тъ ближнаго, и най сѣнѣ вътрешна-та ненавистъ противъ него, ако и не бы са та открыала.

Всякъ ненавидяй брата своего, човѣкоубийца